

Litra c svarer til varemærkelovens § 14, stk. 1, nr. 5. Det kan ikke anses for usædvanligt, at et mønster indeholder et kunstværk, f. eks. kan et sådant tænkes anvendt som askebøger, lampefod osv., eller at et beskyttet fotografi overføres som dekoration på vaser, skåle o. lign. Normalt vil der i så tilfælde foreligge krænkelse af ophavsretten, respektive retten til fotografisk billede. Når disse tilfælde alligevel er medtaget i mønsterlovforslaget, skyldes det ønsket om, at de implicerede parter allerede på ansøgningsstadiet får mulighed for at træffe en mindelig ordning.

Litra d svarer til kommissionsforslagets stk. 2, nr. 4, men har fået en ny formulering, idet et mønster, der uhjemlet indeholder ikke blot et for en anden her i landet registreret mønster, men også noget, der ikke væsentligt adskiller sig fra sådanne andre mønstre, ikke registreres.

Som et eksempel på anvendelsesområdet for litra d er i betænkningen side 108 nævnt et tilfælde, hvor et emblem er mønsterbeskyttet, hvorefter en anden end mønsterhaveren søger registrering for en jakke, hvorpå emblemet er anbragt. Forskellen mellem emblemet på den ene side og jakken med emblemet på den anden side er i og for sig så væsentlig, at registrering af jakken med emblemet skulle kunne finde sted. Alligevel bør emblemet ikke uhjemlet kunne anvendes af andre end den, der har dette mønsterbeskyttet.

Registreringsmyndighedens undersøgelse af, om betingelserne i § 4 for registrering af mønstre er til stede, er i princippet ikke begrænset som nyhedsundersøgelsen, jfr. § 2, stk. 1, og § 14, stk. 1, men under hensyn til ønsket om en så kort behandlingstid for ansøgninger som muligt, må undersøgelsen foretages i det omfang, dette kan ske uden væsentlig forsinkelse af ansøgningen, jfr. betænkningen side 121, sp. 2. Er et mønster blevet registreret i strid med § 4, og er registreringshindringen fortsat til stede, finder bestemmelsen i § 31 anvendelse.

Til § 5.

Der henvises til betænkningen pag. 76 ff og pag. 108.

Den nugældende bestemmelse om mønsterrettens omfang findes i den gældende lovs § 8.

Kommissionsforslagets § 5, stk. 1, er ændret således, at ordene „ingen uhjemlet må“ er erstattet af „med de undtagelser, som nedenfor er angivet, at andre end indehaveren af mønsterretten (mønsterhaveren) ikke uhjemlet må“.

Endvidere er slutningen af kommissionsforslagets stk. 1 ændret, idet ordene „... som indeholder

dette ...“ er erstattet af „... som indeholder noget, der ikke væsentligt adskiller sig fra dette“.

Definitionen på en mønsterhaver er af lovtekniske grunde placeret her i stedet for som i kommissionsforslaget i § 26.

Ændringerne er i øvrigt dels en følge af ændringen i § 4, nr. 2, litra d, dels udtryk for ønsket om at understrege, at der gælder undtagelser med hensyn til mønsterhaverens adgang til at udnytte mønstret erhvervsmæssigt. Undtagelserne, der indebærer, at udnyttelse kan finde sted uden mønsterhaverens tilladelse, findes i § 6 om forbenyttelsesret, i § 7 om anvendelse af mønstret i fremmede luftfartøjer og i § 28 om tvangslicens.

Opregningen af udnyttelsesformerne er udtømmende. Ordet „udbud“ omfatter også udbud til udlejning.

Det følger af paragraffens stk. 2, at den eneret der kan opnås ved registrering af et mønster, kun omfatter den eller de under registreringen medtagne varer, jfr. § 10, stk. 2. Om den særlige klasseinddeling, der anvendes ved registrering henvises til punkt 4 i de almindelige bemærkninger. Det følger endvidere af nyhedsreglen i § 2, stk. 1, at der ikke kan registreres forvekslelige mønstre selv for varer indeholdt i andre klasser end dem, der er omfattet af en registrering.

Til § 6.

Bestemmelsen, der omhandler den i § 5 nævnte forbenyttelsesret, svarer med nogle rent redaktionelle ændringer til kommissionsforslagets § 6, jfr. betænkningen pag. 108. Forbilledet for bestemmelsen er patentlovens § 4. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende mønsterlov.

Reglen i stk. 2 om, at forbenyttelsesretten kun overgår til andre sammen med den virksomhed, hvori retten er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet, forudsætter ikke, at hele virksomheden skal overdrages. Det er tilstrækkeligt, at en selvstændig del af virksomheden, i hvilken forbenyttelsesretten anvendes, overdrages, jfr. herved betænkningen pag. 109.

Når en bestemmelse om forbenyttelsesret er medtaget, er grunden den, at det ikke er udelukket, at forskellige personer næsten samtidig kan frembringe samme mønstre uafhængigt af hinanden. Med hensyn til det nærmere indhold af udtrykket „åbenbart misbrug“ henvises til bemærkningerne til § 3, hvor en tilsvarende formulering er anvendt.

Til § 7.

Denne bestemmelse, der er ny i forhold til den gældende lov, indeholder en særregel for så vidt